

Ἑλεύθερη πληροφόρηση

ΔΕΛΤΙΟ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ: Ὁ Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ
Ἀριθμός φύλλου 47 16 Ὀκτωβρίου 2000

Πολιορκημένη ἐλευθερία

Κάποτε, οἱ πρόγονοί μας, ἦταν «ἐλεύθεροι πολιορκημένοι». Ἐμεῖς, σήμερα, ζοῦμε μιά πολιορκημένη ἐλευθερία. Ἐκεῖνοι, μέσα στήν πολιορκημένη πόλη, στήν ἀφόρητη πείνα, στή σκληρή τάλαιπωρία, στήν ὀλομέτωπη πάλη μέ τό θάνατο, ἔνοιωθαν παραδομένοι στό ὄραμα τῆς ἐλευθερίας καί ἐνεργοποιοῦσαν τό θεῖο δῶρο τῆς λεβεντιᾶς. Ἐμεῖς, σήμερα, μέσα στίς ἀνοχύρωτες μεγαλόπολεις μας, κάτω ἀπό τούς παιανισμούς τῶν συνθημάτων τῆς ἐλευθερίας, ἐντασσόμαστε στό «λογικό-ἄλογο» κοπάδι τῆς παγκοσμιοποιημένης ἀνθρωπότητας καί ὑποτάσσουμε τήν ὑπαρξή, τήν ἀτίμητη καί μοναδική ὑπόστασή στό αὐθαίρετα ἤ καί σκοτεινά θελήματα τῶν ἰσχυρῶν παραγόντων τῆς πολιτικῆς καί τῆς οἰκονομίας.

Τά ραδιόφωνά μας, οἱ τηλεοράσεις μας, οἱ ἐφημερίδες μας, τά πολύχρωμα μαγκαζίνα μας, τά πολιτικά μπαλκόνια, τά ραδιοκύματα, πού ἐκπέμπονται ἀπό τούς κολοσσούς τῆς παγκόσμιας δια-

πλοκής, όλα μᾶς φορτίζουν μέ τίς ὑποσχέσεις καί τίς συγκινήσεις τῆς ἐλευθερίας. Καί, ταυτόχρονα, οἱ ἴδιοι μηχανισμοί, τά Μέσα τῆς Μαζικῆς Ἐνημέρωσης, ἤ, ἀκριβέστερα, τά Μέσα τῆς Μαζικῆς ὑποδούλωσης, μᾶς ἀναγκάζουν νά ὑποταχτοῦμε στά συμφέροντα τῆς φανερῆς ἢ τῆς κρυφῆς ὀλιγαρχίας.

Η ἀσυγκράτητων δυναστών τῆς ἀνθρωπότητας, ἐνεργοῦν πάνω μας καταθλιπτικά καί καταλυτικά. Μᾶς περνοῦν ἀπό τή διαδικασία πλύσης ἐγκεφάλου. Μᾶς ἐντάσσουν ἐκβιαστικά στό δικό τους σύστημα. Μᾶς ποτίζουν μέ τό ἀφιόνι τῆς δικῆς τους ἰδεολογίας. Φυτεύουν στήν καρδιά μας καί στή συνείδησή μας τά δικά τους θελήματα. Μᾶς ὑποχρεώνουν νά καταθέσουμε τίς φτωχές μας οἰκονομίες στά δικά τους ταμεῖα. Μᾶς μεταποιοῦν σέ δούλους, πού φέρουν στό πέτο τήν κονκάρδα τῆς ἐλευθερίας καί λιτανεύουν στούς δρόμους τῆς σύγχρονης ἱστορίας τίς ἀλυσίδες τῆς σκλαβιάς τους.

Στήν ἐποχή μας, πού τή βουκαλίζει καί τήν ἀποκοιμίζει ὁ φλύαρος λόγος τῆς ἐλευθερίας, δέν μπορεῖτε νά τραφεῖτε, παρά μέ τά τρόφιμα, πού σᾶς ἐτοιμάζουν τά συμφέροντα τῶν πολυεθνικῶν συγκροτημάτων. Δέν μπορεῖτε νά φορέσετε ἕνα ροῦχο, ἂν δέν περάσει ἀπό τήν ἔγκριση τῶν μεγαλοπαραγωγῶν καί τῶν ἐκμεταλλευτῶν τῆς μόδας. Δέν μπορεῖτε νά ἐπικοινωνήσετε, ἂν δέν ἀγοράσετε τίς μηχανές ἢ τίς συσκευές, πού σᾶς ἐτοιμάζουν οἱ ἐπώνυμοι ἢ ἀνώνυμοι Κροῖσσοι. Δέν μπορεῖτε νά μορφωθεῖτε, ἂν δέν μπεῖτε στό σύστημα. Δέ θά βρεῖτε τήν ἄνεση νά ἐκφράσετε τό προσωπικό σας «πιστεύω», ἂν δέν τό προσαρμόσετε στίς προδιαγραφές τοῦ σχεδίου παγκοσμιοποίησης. Δέ θά σᾶς ἐπιτραπῇ νά καταθέσετε ἕνα ἄνθος εὐλάβειας καί μνήμης στούς ἥρωες νεκρούς τῆς πατρίδας σας, ἂν δέν τούς ἰσοπεδώσετε καί δέν τούς ἐντάξετε σέ κλίμακα κατώτερη ἀπό τούς εἰδωλοποιημένους πράκτορες τοῦ «νῦν αἰώνα».

Κατά τά ἄλλα, ὁ λαός, ἡ μάζα, ὅλοι μας, τρεφόμαστε μέ τό κονσερβοποιημένο γάλα τῆς ἐλευθερίας. Μέ τίς μεγάλες ὑποσχέσεις. Μέ τά χρωματιστά μπαλόνια, πού δέν περιέχουν τίποτε ἄλλο, παρά ἀέρα. Εἴμαστε πολιορκημένοι μέσα στά τεῖχη τῶν συμφερόντων τῶν δυνατῶν καί δυναστών. Καί ἐμεῖς ὑποκύπτουμε. Καί ἡ ἐλευθερία μας στενάζει.

”Ελλειμμα ειλικρίνειας

Τραγικό έλλειμμα ειλικρίνειας διαπιστώνεται κατά τή μελέτη του άπολογισμού τής άρχιεπισκοπικής δραστηριότητας. Ό φύλαρος δημόσιος λόγος του προκαθημένου Χριστοδούλου δέν ύπηρετεϊ διάλογο εϋθύτητας καί άμεσότητας μέ τήν κλιμακωτά διαβαθμισμένη παρεμβολή τής Έκκλησίας καί μέ τίς κυκλωτικά άναπτυγμένες έχθρικές δυνάμεις, πού όπλίζουν καί τοξεύουν τά θέλη τους, γιά νά τήν πλήξουν καί νά τήν έξοντώσουν. Οί σχεδιασμοί του καί οί πρωτοβουλίες του δέν αυτοσυνιστώνται ως κινήσεις ιερατικής διαφάνειας. «Ός έξ ειλικρινείας... ως έκ Θεοϋ κατενώπιον του Θεοϋ»(Β΄ Κορινθ. β΄ 17). Άποκαλύπτονται ως κακόγουστα δάνεια από τό forum τής πολιτικής άναμέτρησης, ως παίγνια στά γήπεδα τής διαπλοκής τών άτομικών συμφερόντων, ως παντομίμες στά παράθυρα τής τηλεοπτικής δημοτικότητας.

Γνωστή καί από τήν προηγούμενη διακίνησή του στους Συνοδικούς διαδρόμους ή προβληματική άπουσία του καθαροϋ, φερέγγυου λό-

γου καί τής διάφανης ιερατικής συμπεριφορᾶς του σημερινού προκαθημένου. Πήρε, όμως, διαστάσεις επικίνδυνες, από τή στιγμή, πού θρονιάστηκε στόν πρώτο έπισκοπικό θρόνο τής Έκκλησίας τής Ελλάδος καί ένοιωσε τόν έαυτό του παράγοντα ρυθμιστικό σ΄ όλα τά επίπεδα τών κοινωνικών έκδηλώσεων, τών έκκλησιαστικών, τών έθνικών καί τών υπερεθνικών. Από τή στιγμή αυτή, οί άρχιεπισκοπικές παρεμβάσεις έγιναν κινήσεις, μετρημένες καί ύπολογισμένες, στή σκακιέρα τής έξουσίας. Μέ τήν όρμη ενός άκρατου ήγεμονισμού. Άλλά καί μέ τήν προφύλαξη καί τήν επιφύλαξη τής σκοπιμότητας. Μέ τήν άπόκρυψη τών άληθινών προθέσεων. Μέ τήν επιτήδευση τής ποιμαντικής ύποκρισίας. Καί μέ τήν προβολή καί έκδίπλωση επιχειρημάτων, πού δέν άποτελοϋν έκβολή τών κρυφών σχεδιασμών του.

Θά μπορούσαμε νά καταχωρήσουμε πολλά περιστατικά, πού δικαιώνουν αυτή τήν έκτίμηση. Μεστή ή διετία τής άρχιεπισκοπείας του κ. Χριστοδούλου από πράξεις άναλήθειας καί άνειλικρίνειας. Κά-

ποιες από αυτές έχουν γίνει στόχοι κρίσης και επίκρισης. Και έχουν σκιάσει επικίνδυνα τη δημοτικότητα του. "Άλλες πέρασαν απαρατήρητες. "Η επικαλύφθηκαν από τα γεγονότα της όρμητικής επικαιρότητας.

Εμείς θα αφήσουμε στη σκιά της σιωπής τις παλιότερες πράξεις της ανειλικρίνειας. Και θα επικεντρώσουμε την προσοχή των αναγνωστών σε μία από τις τελευταίες. Πού είναι δηλωτική πολλής ύποκρισίας. Και πού έχει φέρει σε δύσκολη θέση ολόκληρη την Ίεραρχία της Έκκλησίας της Ελλάδος.

Ο κ. Χριστόδουλος, στο πλαίσιο των πανηγυρισμών της δισχιλιετίας, είχε προγραμματίσει μία μεγάλη και έντυπωση πανορθόδοξη έκδηλωση, πού θα γινόταν στην ελληνική πρωτεύουσα κατά τό μήνα Οκτώβριο. Είχε προσκαλέσει τους προκαθημένους όλων των Όρθοδόξων Έκκλησιών, για να γιορτάσουν μαζί τη στροφή προς την τρίτη χιλιετία και να προσδιορίσουν τις προοπτικές της ποιμαντικής διακονίας στη νέα εποχή της παγκοσμιοποίησης και της έκλεπτισμένης τεχνολογίας. Αυτόματα, όμως, και ενώ οι προσκλήσεις είχαν σταλεί, μετά τη μετωπική σύγκρουσή του με τους εκπροσώπους της κρατικής εξουσίας, ματαίωσε τις εκδηλώσεις και έστειλε επιστολές στους συνεπισκόπους του να

αναβάλουν την επίσκεψή τους στην Έκκλησία της Ελλάδος.

Η αίτιολογία της ματαίωσης των γιορταστικών εκδηλώσεων, όπως αποτυπώθηκε στις επιστολές, χαρακτηρίζει βαρύ και απόρροφο για μία τέτοια έκδηλωση τό κλίμα, πού δημιουργήθηκε μετά τό Μάιο. Η άκαμψία της πολιτικής ήγεςίας, ή άρνησή της νά άνοίξει διάλογο μέ τόν κ. Χριστόδουλο στό θέμα της άναγραφής ή της διαγραφής του θρησκευματος από τίς άστυνομικές ταυτότητες και ή άναστάτωση, πού προκλήθηκε τίς συνειδήσεις του έκκλησιαστικού πληρώματος σκίαζαν (κατά τόν κ. Χριστόδουλο) τόν όρίζοντα και δέ δημιουργούσαν άτμόσφαιρα πρόσφορη για πανηγυρισμούς.

Αυτό έγραψε ό Άρχιεπίσκοπος στους προσκεκλημένους του. Και οι πολλοί προκαθήμενοι άπάντησαν εύγενικά, ότι συμμερίζονται την προβληματική και τόν πόνο της ελληνικής Έκκλησίας και ματαιώνουν την έπίσημη έπίσκεψή τους.

Έκείνο, πού δέν άποκάλυψε, όμως, ό κ. Χριστόδουλος στους ύψηλους συλλειτουργούς του και συμπανηγυριώτες του, ήταν ό κρυφός του φόβος, πού ύπαγόρευσε την άναβολή της πανορθόδοξης συνάντησης των Άθηνών. Η άγωνία, πού τόν κατέτρωγε. Τό ψυχικό σύνδρομο, πού κίνησε τη διαδικασία για τόν έμποδισμό του έρχομού των Πατριαρχών και είδι-

κά τοῦ πρώτου Πατριάρχῃ, πού τόν θεωρεῖ ἀντίζηλό του καί ἀντίπαλό του, ἱκανό νά συμπράξει μέ τήν πολιτική ἐξουσία τῆς Ἑλλάδας, γιά νά τόν πλήξει καί νά τόν μειώσει.

Ὁ Πατριάρχης Βαρθολομαῖος, κατά τό διάστημα, πού ὁ κ. Χριστόδουλος μοίραζε τούς κεραυνούς του πρὸς κάθε κατεύθυνση, ἄπλωσε γέφυρες διπλωματικῆς ἐπικοινωνίας μέ τό κυβερνητικό κλιμάκιο τῶν Ἀθηνῶν καί ἐκμεταλλεύτηκε τήν ψυχρότητα, γιά νά προωθήσει τὰ δικά του σχέδια. Καί τό πέτυχε. Αὐτή τή στιγμή διατηρεῖ ἐγκάρδιες σχέσεις μέ τό μέγαρο Μαξίμου καί μέ τούς ἄλλους κρίκους τῆς Κυβέρνησης. Διαλέγεται ἄνετα καί τὰ αἰτήματά του εἰσακούονται.

Ἡ ἀνοικτή γραμμὴ διαλόγου Φαναρίου καί Κυβέρνησης Ἀθηνῶν κατατρόμαξε τόν κ. Χριστόδουλο. Σκέφτηκε καί πονηρεύτηκε, πῶς, στήν περίπτωσή, πού ὁ κ. Βαρθολομαῖος πατήσῃ τό πόδι του στήν ἐλληνικὴ Πρωτεύουσα, ἡ πολιτικὴ ἐξουσία θά ἐκμεταλλεῖται τήν πατριαρχικὴ παρουσία καί θά τοῦ δημιουργήσῃ πρόβλημα. Θά ὀργανώσει, μέ κάθε λεπτομέρεια, μιὰ ἐντυπωσιακὴ ὑποδοχὴ στὸν προκαθήμενο τοῦ Βοσπόρου. Θά ἐκφωνήσει λόγους τιμῆς καί σεβασμοῦ πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν καί πρὸς τοὺς ἄξιους λειτουργούς Της. Θά δείξει, πῶς ἀξιολογεῖ μέ εὐαισθησίαν τίς παραδόσεις τοῦ γένους καί τίς τοποθετεῖ

ὡς πνευματικὸ ὁροθέσιο στὶς ἐκσυγχρονιστικὲς ἐξορμήσεις της. Μέ τὴ στάση της αὐτὴ θά ἀποδυναμώσει τὰ χιλιοειπωμένα ἐπιχειρήματα τοῦ κ. Χριστοδούλου, ὅτι τό Κράτος πολεμάει τὴν Ἐκκλησίαν καί ὑφαίνει τὴ σύγχρονη ζωὴ στὸν καμβά τῆς ἀθείας.

Τό ψυχολογικὸ αὐτὸ ὑπόβαθρο τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χριστοδούλου δέν ἀποκαλύφθηκε κατὰ τὴν πρώτη φάση τῆς ἀρνητικῆς συμπεριφορᾶς του πρὸς τόν Πατριάρχῃ Βαρθολομαῖο. Ἡ ἐχθρότητα καί οἱ φόβοι καλύφθηκαν κάτω ἀπὸ τὸν πέπλο τῆς διακριτικῆς αἰτιολόγησης, πού στάλθηκε σ' ὅλους τοὺς Ὀρθοδόξους Προκαθημένους. Ἀλλὰ τό σενάριο ἀπλώθηκε καί σέ δεύτερη πράξη. Καί, κατὰ τὴν ἐκδίπλωση αὐτῆς τῆς πράξης, ἀνασηκώθηκε τό παραπέτασμα καί ἀποκαλύφθηκαν οἱ δόλιες μεθοδεύσεις.

Ὁ Πατριάρχης τῆς Κωνσταντινούπολης, μετὰ τὴ ματαίωση τῆς Πανορθόδοξης γιορταστικῆς συνάντησης, μῆνυσε στήν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος, πῶς θά πραγματοποιήσῃ κατὰ τό μῆνα Ὀκτώβριον ἰδιωτικὴ ἐπίσκεψιν στήν Ἀθήνα. Γιά νά ἐγκαινιάσῃ τό νεοϊδρυμένο Πατριαρχικὸ Γραφεῖο. Καί γιά νά ἐπισκεφθεῖ κάποια ἐκκλησιαστικὰ κέντρα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα εἶχε δεχτεῖ προσωπικὴ πρόσκληση.

Ὁ σχεδιασμός τοῦ Πατριάρχῃ νά μεταλλάξῃ τὴν ἐπίσημην ἐπίσκεψή

του στην Ἀθήνα σέ ιδιωτική κατα-
τάραξε τόν κ. Χριστόδουλο. Ὁ χα-
ρακτηρισμός τῆς ἐπίσκεψης σέ
«ιδιωτική» δέν ἀπέκλειε τό ἐνδε-
χόμενο νά τοῦ προσφερθοῦν ἀφει-
δώλευτες τιμές ἐκ μέρους τῆς ἑλλη-
νικῆς Κυβέρνησης καί οἱ τιμές αὐτές
νά φωτιστοῦν ἀπό τά στρατευμέ-
να ΜΜΕ καί νά ἐρμηνευθοῦν ἀπό τίς
ἀνυποψίαστες μάζες τοῦ λαοῦ ὡς
ἀποδοχή καί ὡς τιμή καί σεβασμός
πρός τήν Ὁρθόδοξη παράδοση
τοῦ ἔθνους καί ὡς ἐπίσημη διά-
ψευση τῶν ἰσχυρισμῶν τοῦ κ. Χρι-
στοδούλου περί ἄρνησης καί προ-
δοσίας τῆς ἀτίμητης ἑλληνορθόδο-
ξης κληρονομιάς.

Ἀναστατωμένος ὁ Ἀρχιεπίσκο-
πος Χριστόδουλος ἔσπευσε νά
φρενάρει τήν ὀρμή τοῦ Πατριάρχη.
Ἐπεισε τή Διαρκή Ἱερά Σύνοδο νά
τοῦ ἀπευθύνει δεύτερη ἐπιστολή
καί νά τοῦ συνιστᾷ νά ματαιώσει
τήν προγραμματισμένη ἐπίσκεψη.
Τό κείμενο τῆς ἐπιστολῆς, πού τό
ὑπογράφει ὁ ἴδιος ὁ Χριστόδουλος,
εἶναι εὐγενικό, ἀλλά καί ἀποφασι-
στικό. Δέν ἀφήνει περιθώρια
ἐπιλογῶν. Παρακαλεῖ τόν Πατριάρ-
χη νά ἀναβάλει τό ταξίδι του, ἵσαμε
νά διευθετηθεῖ ἡ κρίση ἀνάμεσα
στήν ἑλληνική Πολιτεία καί στήν Ἐκ-
κλησία. Ἔτσι, πού νά μήν ὑπάρξει
περίπτωση ἐμπλοκῆς του στά
λυπηρά γεγονότα τῆς Ἐκκλησίας
τῆς Ἑλλάδος. Καί νά ἐξασφαλιστεῖ
στό λαό ἡ δυνατότητα νά ἐκφράσει

ἀνεμπόδιστα τά πλούσια αἰσθήμα-
τα ἀγάπης καί σεβασμοῦ πρὸς τήν
κορυφή τῆς Ἐκκλησίας τῆς μαρ-
τυρικῆς Πόλης.

Ἀνάμεσα σέ ἄλλα, γράφει: «Πλη-
ροφορηθέντες... τήν ἐπιθυμίαν τῆς
ὑμετέρας Σεβασμιοποδήτου Πανα-
γιότητος, ὅπως πραγματοποιήσῃ
ἀνεπίσημον ἐν Ἑλλάδι ἐπίσκεψιν
πρὸς ἐγκαινισμόν τοῦ Πνευματικοῦ
Κέντρου τῆς Ἱ. Μ. Περιστερίου, ὡς
καί δι' ἄλλας ἐκδηλώσεις, ἐρχόμεθα
καί διά τῶνδε τῶν ἀδελφικῶν
Γραμμάτων ἡμῶν ἵνα μετά λύπης
μεγάλης καί παρὰ τήν θέλησιν
ἡμῶν παρακαλέσωμεν Αὐτήν,
Συνοδικῇ Ἀποφάσει ληφθεῖσῃ ἐν
τῇ Συνεδρίᾳ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς
Συνόδου τῆς 6ης ὁδεύοντος μηνός
Σεπτεμβρίου ε.ε., ὅπως ἀγαθυνο-
μένη ἀποδεχθῇ τήν πρὸς καιρόν
ἀναβολήν τῆς ἐν λόγῳ Ἐπισκέψε-
ως διὰ, εὐδοκίᾳ καί, βουλῇ Θεοῦ,
εὐδαιώτερον χρόνον.

Πρόδηλον τυγχάνει ὅτι ἡ ἐκ τῶν
γεγονότων τούτων δημιουργη-
θεῖσα ἀτμόσφαιρα πρόξενος γενο-
μένη ἄλγους εἰς τόν πιστόν καί
εὐσεβῆ Ἑλληνικόν Λαόν ἥκιστα
προσφέρεται διὰ τήν πραγματο-
ποίησιν τοιαύτης Ἐπισκέψεως,
καθ' ὅσον ἐπιθυμία ἡμῶν ἐστίν
ὅπως ἡ ἐν Ἑλλάδι παρουσία τῆς
Ἑμετέρας Παναγιότητος ἀπο-
βαίνη πηγὴ καί αἰτία πνευματικῆς
χαρᾶς καί ψυχικῆς ἀγαλλιάσεως
καί οὐχί ἀφορμὴ ἵνα Αὕτη ἐμπλακῇ
εἰς τήν ὡς μὴ ὠφείλετο δημιουργη-

θεΐσαν αντίθεσιν τῆς Ἐντίμου ἑλληνικῆς Πολιτείας καί τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος...» («Βῆμα» 9-9-2000).

Ὁ ἀναγνώστης διακρίνει τήν ὑποκριτική εὐγένεια τοῦ Συνοδικοῦ ἐγγράφου καί τήν ἀποφυγή τῆς ὀποιασδήποτε διατύπωσης, πού θά ἀποκάλυπτε τήν ἀρχιεπισκοπική ἀγωνία.

Στό ἴδιο κλίμα κινήθηκε ὁ κ. Χριστόδουλος καί κατά τήν ἐπίσκεψή του στή Διεθνή Ἐκθεση τῆς Θεσσαλονίκης, ὅταν οἱ δημοσιογράφοι τοῦ ζήτησαν ἐξηγήσεις γιά τή Συνοδική ἀπόφαση περί ἀναβολῆς τῆς Πατριαρχικῆς ἐπίσκεψης. «Οἱ ἄριστες σχέσεις πού ἔχουμε μέ τήν Ἐκκλησία τῆς Κωνσταντινουπόλεως δέν ἐπιτρέπουν στό σημεῖο αὐτό καμία παρεξήγηση. Ἐξηγήσαμε μέ πᾶσα σαφήνεια καί εἰλικρίνεια τό λόγο γιά τόν ὁποῖο ζητήσαμε τήν ἀναβολή τῶν ἐπισκέψεων. Ἐπομένως, νά μή δίδει κανένας ἐρμηνεῖς, οἱ ὁποῖες δέν στηρίζονται ἐπάνω στά γεγονότα καί πού κυρίως δέν ἀπηχοῦν τίς ἐσωτερικές μας διαθέσεις. Ἀγαπήμε καί σεβόμαστε ἰδιαίτερα μεταξύ ἄλλων τόν Οἰκουμενικό μας Πατριάρχη» («Ἀδέσμευτος», 9-9-2000).

Αὐτά ἔγραψε καί αὐτά δήλωσε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος. Τήν ἴδια, ὅμως, μέρα, πού οἱ ἐφημερίδες δημοσίευσαν τό Συνοδικό ἔγγραφο πρὸς τόν Πατριάρχη καί τίς ὑποκριτικές δηλώσεις Χριστοδούλου στό χῶρο τῆς ἐκθεσης τῆς Θεσσα-

λονίκης, ὁ δημοσιογράφος τῆς καμαρίλας του, ὁ ἄνθρωπος, πού ἀνήκει στό στενὸ του περιβάλλον καί εἶναι γνωστός ὡς his master's voice, ἀποκάλυπτε ὁλόκληρο τό παρασκήνιο. Μέ ρεπορτάζ, πού τό δημοσίευσε στήν ἐφημερίδα «Ἐλεύθερος Τύπος», στό ἔντυπο, πού μέ κάθε τρόπο στηρίζει τόν Χριστόδουλο, δημοσιοποιοῦσε τοὺς φόβους τοῦ προκαθημένου γιά τήν ἐνδεχόμενη ἐκμετάλλευση τῆς ἐπίσκεψης τοῦ Πατριάρχῃ ἀπὸ τὰ Κυβερνητικά κλιμάκια.

Γράφει: «Εἶναι προφανές ὅτι ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης ἂν ἐρχόταν θά ἔφερνε σέ πολύ δύσκολη θέση τήν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος... Καί ἡ κυβέρνηση εἶναι κάτι περισσότερο ἀπὸ βέβαιον ὅτι θά χρησιμοποιοῦσε τόν Πατριάρχη γιά νά μειώσῃ καί νά προσβάλλῃ τόν Ἀρχιεπίσκοπο Χριστόδουλο. Θά ὑπῆρχε ἔτσι στήν ἔδρα τοῦ Ἀρχιεπισκόπου μιά σέ θάρος του κατάστασις, μέσω τῶν ἐκ μέρους τῆς κυβερνήσεως περιποιήσεων, τιμῶν καί κολακευτικῶν λόγων πρὸς τόν Πατριάρχη, πού θά προεβάλλοντο μέ κάθε μέσο καί μέ μεγίστη ἔνταση ἀπὸ τὰ ὑπὸ κυβερνητικὸ ἔλεγχον ΜΜΕ. Ἔτσι, ἡ Πολιτεία θά ἔπαιζε στήν ἑλληνικὴ Ἐκκλησία τό παιχνίδι τοῦ «διαίρει καί βασίλευε» μέ τήν ἀκούσια ἢ ἐκούσια συμμετοχὴ τοῦ Φαναρίου» («Ἐλεύθερος Τύπος» 9-9-2000).

Αὕτη εἶναι ἡ αἰτία, πού σκηνοθετήθηκε ὅλη αὕτη ἡ θεατρικὴ παρά-

σταση καί μεθοδεύτηκε ή ματαίωση τοῦ ταξιδιοῦ τοῦ Πατριάρχου στήν Ἀθήνα. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος τήν ἔκρυψε. Ὁ δημοσιογράφος τῆς αὐλῆς του τήν πρόδωσε.

Καί οἱ ὑποκριτικές φιλοφρονήσεις πρὸς τό πρόσωπο τοῦ Πατριάρχου καί οἱ δηλώσεις περί βαθύτατου σεβασμοῦ καί γνήσιας ἀγάπης, εἶναι φούμαρα. Ψευτιές, γιά νά καλύψουν τίς πραγματικές προθέσεις.

Τό γεγονός αὐτό, καθώς προστίθεται στή μακρά σειρά τῶν ὁμοίων περιστατικῶν ἀποκρύψεων τῆς ἀλήθειας καί ἐμφανίσεων πλαστῶν δεδομένων, ἀποδεικνύει τό ἔλλειμμα τῆς εἰλικρίνειας, πού διακρίνει τήν προσωπικότητα τοῦ προκαθημέ-

νου Χριστοδούλου. Δέν εὐθυγραμμίζεται μέ τήν ἐντολή τοῦ Κυρίου, πού ἐπιτάσσει: «ἔστω ὁ λόγος ὑμῶν ναί ναί, οὐ οὐ· τό δέ περισσόν τούτων ἐκ τοῦ πονηροῦ ἐστι» (Ματθ. ε' 37). Ὁ λόγος του καί ἡ συμπεριφορά του εἶναι «ἐν ὑποκρίσει ψευδολόγων» (Α' Τιμοθ. δ' 2).

Ἄρα εἶναι ἕνας λειτουργός τοῦ Θυσιατηρίου ἀναξιόπιστος. Ἄρα εἶναι ἀφερέγγυος. Ποιά ἐγγύηση μπορεῖ νά ἐμπνέει ἡ μεθόδευση τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐξελίξεων, ὅταν ὁ προκαθήμενος κ. Χριστόδουλος τήν πηδαλιουχεῖ ἐντελῶς ἀνεύθυνα μέσα στό πέλαγος τῶν συγχρόνων προβλημάτων;

Ο ΑΤΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΡΙΔΟΣ
ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

Παπα-Γιάννη,

Τό κότερο, πού φιλοξένησε κατά τίς θερινές διακοπές τόν Ἀρχιεπίσκοπο Χριστόδουλο καί τόν πῆγε στίς εἰδυλλιακές παραλίες, γιά νά κάνει τά μπανάκια του, ποιανοῦ ἦταν; Εἶναι καί ὁ Χριστόδουλος «διαπλεκόμενος» μέ κότερα; Εἶδα τή φωτογραφία στό ἐξώφυλλο κάποιου περιοδικοῦ καί μέ κυρίεψε ἡ περιέργεια.

Φιλικά
Παπα-Γιώργης

ΕΡΩΤΗΜΑ ΧΩΡΙΣ ΑΠΑΝΤΗΣΗ

Ερωτούμε καί πάλι καί θά ἐπιμείνουμε στό ἐρώτημά μας αὐτό, ἀφοῦ δέν πήραμε ποτέ μιά ὑπεύθυνη ἀπάντηση γιά ἓνα τόσο σοβαρό θέμα, πού σημάδεψε χαρακτηριστικά τή ζωή τῆς Ἐκκλησίας κατά τήν προηγούμενη δεκαετία.

Τί ἀπέγινε ἡ ἔφεση τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτη Λαρίσης Θεολόγου κατά τῆς ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοβαθμίου Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου, πού Τοῦ ἐπέβαλε τόν Ἰανουάριο τοῦ 1993 τήν ποινή τῆς 10ετοῦς ἀργίας μετά ἀπό μιά «παρωδία» δίκης; Καί ὁ χαρακτηρισμός αὐτός δέν εἶναι δικός μας, ἀνήκει στόν ἴδιο τόν Ἀρχιεπίσκοπο κ. Χριστόδουλο, τότε Σύνοδρο Μητροπολίτη Δημητριάδος.

Ἐκδόθηκε ἀπόφαση; Ἐπαυσε ἡ ἐκκλησιαστική δίκη; Ἡ μήπως εἶχε ἄλλη κατάληξη; Ἀλλά γιά νά γίνουν αὐτά ἔπρεπε, κατά τήν αὐστηρῶς ὀριζόμενη ἐκκλησιαστική τάξη, νά συνέλθει τό Δευτεροβάθμιο Ἐκκλησιαστικό Δικαστήριο, καί αὐτό, ὡς μόνο ἀρμόδιο, νά κρίνει καί νά ἀποφασίσει ἐπὶ τῆς ἐφέσεως. Κάτι τέτοιο ὅμως, ἐξ ὅσων γνωρίζουμε, δέν ἔγινε μέχρι σήμερα, ἐνῶ πλησιάζουμε ἤδη στή συμπλήρωση τῆς δεκαετίας. Καί πρέπει ἐδῶ νά λεχθεῖ ὅτι κανένα ἄλλο ὄργανο τῆς Ἐκκλησίας δέν εἶχε ἀρμοδιότητα νά κρίνει ἐπὶ τῆς ἐφέσεως.

Συνεπῶς ἡ ἔφεση βρίσκεται κάπου πεταμένη καί παραμελημένη σέ κάποιο συρτάρι τῶν Συνοδικῶν Γραφείων. Καί ἐρωτᾶται: Ἐτσι ἀντιλαμβάνεται ἡ διοίκηση τῆς Ἐκκλησίας καί τό νομικό της περιβάλλον τό σεβασμό στή νομιμότητα, πράγμα τό ὁποῖο ἀξιώνει ἐπίμονα ἀπό τήν Πολιτεία μέ τήν

εὐκαρία τοῦ ἀνακύψαντος θέματος γιά τίς ἀστυνομικές ταυτότητες;

Θά θέλαμε ἐπάνω στό θέμα αὐτό νά ἔχουμε τή «σημερινή» θέση τοῦ Μακαριωτάτου, καθὼς καί τοῦ ἐπ' ἐσχάτων λαλίστατου σέ θέματα νομιμότητας Μητροπολίτη Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἀνθίμου, πού διέτελεσε κατά τήν κρίσιμη ὀκταετῇ αὐτῇ περίοδο ἀρκετές φορές μέλος τῶν Συνοδικῶν ὁργάνων.

Καί τότε μέν πού ἐπιβλήθηκε ἡ ποινὴ αὐτῇ ἀπὸ ἓνα εὐκαιριακὸ Συνοδικό Δικαστήριο, κατά τῶν μελῶν τοῦ ὁποίου εἶχε ἀσκηθεῖ ἀπὸ τήν ἀρμόδια εἰσαγγελικὴ ἀρχὴ ποινικὴ δίωξη γιά πολλές παραβιάσεις τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ νόμου, δέν διενεοῦτο κανεῖς ὅτι μπορούσε νά συγκληθεῖ ἀπὸ τόν τότε Ἀρχιεπίσκοπο τό Δευτεροβάθμιο Ε.Δ. πρὸ τοῦ ἐνδεχόμενου κινδύνου ἀνατροπῆς τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως. Σήμερα, ὅμως, μέ τή νέα ἡγεσία τῆς Ἐκκλησίας ἐξακολουθοῦν νά ὑπάρχουν τέτοιοι φόβοι καί ἐνδοιασμοί; Ἡ, μήπως, παρεμποδίζουν τήν ἐξέλιξη τῆς ἐκκλησιαστικῆς αὐτῆς δίκης κάποιες ἄλλες σκοπιμότητες;

Ἐπιτακτικὴ λοιπὸν καθίσταται ἡ ἄμεση σύγκληση τοῦ ἀποκλειστικὰ ἀρμόδιου Δευτεροβάθμιου Δικαστηρίου, γιά νά κρίνει καί νά ἀποφασίσει, ἔστω καί μέ τόσο μεγάλη καθυστέρηση, ἐπὶ τῆς ἐκκρεμοῦς ἀκόμη ἐφέσεως τοῦ μακαριστοῦ Θεολόγου κατά τῆς ἀποφάσεως τῆς ἀργίας, πού ὑπῆρξε τό προϊόν μιᾶς δίκης, τήν ὁποία ὁ μέν σημερινός Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος χαρακτήρισε τότε ὡς «παρωδία», ὁ δὲ ἀρμόδιος εἰσαγγελέας, ἀσκώντας ποινικὴ δίωξη κατά τῶν Συνέδρων Ἱεραρχῶν, θεώρησε ὡς «παράνομη».

Αὐτές οἱ ἐπισημάνσεις γράφονται μέ βαθύ σεβασμό στή μνήμη τοῦ ἀγίου Γέροντα, μέ τήν εὐκαιρία τῆς συμπληρώσεως τεσσάρων ἐτῶν ἀπὸ τήν κοίμησή Του.

Δ.

Ποιό 97%, Μακαριώτατε;

Αποτελεί φραστικό πυροτέχνημα χωρίς αντίκρουσμα ο ισχυρισμός του 'Αρχιεπισκόπου ότι εκπροσωπεύει τό 97% των κατοίκων αυτής της χώρας, μέ τό επιχείρημα, ότι τόσα είναι τά μέλη τῆς 'Ορθοδόξου 'Εκκλησίας τῆς 'Ελλάδος. Εἶναι γνωστό ότι τά τελευταῖα χρόνια πολλοί ἄλλοδαποί, νέοι στήν ἡλικία, ἐγκαθίστανται καί ἐργάζονται στήν 'Ελλάδα. Εἶναι, ὡς ἐπὶ τό πλεῖστον, «οἰκονομικοί πρόσφυγες» ἀπό τίς ἀνατολικές χώρες, ἀλλά καί στελέχη ἢ πράκτορες πολυεθνικῶν ἐταιριῶν ἀπό τίς ἀναπτυγμένες χώρες τῆς Δύσεως. Ἀκόμα καί ἀπό τή μακρινή Κίνα ἔχουμε μεταναστευτικό κύμα. Ἀνταποκριτὴς ἀπὸ τή Θεσσαλονίκη ἔκανε προσφάτως τὴν ἐκτίμηση, ότι σύντομα θά δοῦμε ἐκεῖ μιὰ China Town, (Κινεζικὴ Πόλη), ὅπως τά γκέττο τῶν Κινέζων στίς ἀμερικάνικες πόλεις. Πολλοί ἀπὸ τοὺς ξένους αὐτοὺς παίρνουν ἑλληνικὴ ὑπηκοότητα, δημιουργοῦν οἰκογένειες καί γεννοῦν παιδιά. Ἀντιθέτως, ἡ ὑπογεννητικότητα τῶν Ἑλλήνων, πού ἔχει ἀρχίσει ἀπὸ τὴ δεκαετία τοῦ 1950, ὀδηγεῖ σὲ ραγδαία μείωση τοῦ ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ. Δέν ἐπαρκοῦν πιά οἱ νέοι Ἑλληνες νὰ καλύψουν τίς θέσεις ἐργασίας, πού ἔχει ἀνάγκη ὁ τόπος. Γιὰ νὰ συνεχισθεῖ, λοιπόν, ἡ παραγωγικὴ δραστηριότητα τοῦ τόπου καί τὰ ασφαλιστικά ταμεία νὰ ἐξασφαλίσουν τὰ ἀναγκαῖα ἔσοδα γιὰ τίς συντάξεις καί τὴν περίθαλψη τοῦ γερασμένου ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ, εἶναι ἀνάγκη τίς θέσεις ἐργασίας νὰ τίς καταλαμβάνουν οἱ ξένοι. Ἐντονώ-

τερο ἐμφανίζεται τό φαινόμενο στὰ σχολεῖα, ὅπου ὁ ἀριθμὸς τῶν παιδιῶν τῶν ἄλλοδαπῶν αὐξάνεται ἀλματωδῶς, ἐνῶ ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἑλλήνων μαθητῶν μειώνεται σταθερά.

Δέν ἔχει πιά ἡ Ἑλλάδα τὴν πληθυσμιακὴ σύνθεση τοῦ 1940, ὅταν τά χωριά ἦταν γεμάτα κόσμος καί στὰ σχολεῖα τοὺς ἔσφυζε ἡ νέα ζωὴ. Οἱ γενιές τῶν Ἑλλήνων, πού ἀκολούθησαν, ἄφησαν ἀπογόνους μέ πολλή φειδώ. Τὰ πολεμικά γεγονότα τῆς δεκαετίας τοῦ 40 καί ἡ μετανάστευση τῆς εἰκοσαετίας 50-60 μείωσαν δραματικὰ τὸν πληθυσμὸ τῆς Ἑλλάδος. Ὅμως, οἱ πληγές αὐτές θά εἶχαν ἐπουλωθεῖ, ἂν δέν συνδυάζονταν μέ μιὰ πραγματικὴ γενοκτονία. Τὴ γενοκτονία τῶν ἀμβλώσεων. Πράγματι μετὰ τὸν β' παγκόσμιον πόλεμον οἱ ἀμβλώσεις, ἂν καί παράνομες, εἰσχώρησαν βαθειὰ στὰ λαϊκά στρώματα. Οἱ Ἑλληνες Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί, οὐσιαστικά ἀποίμαντοι καί μέ ἐλλειμματικό ἠθικὸ ἰσοζύγιο, ἔπесαν θύματα τῆς προπαγάνδας τοῦ ἄκρατου εὐδαιμονισμοῦ. Ἡ πάνδημη πλύση ἐγκεφάλου, πού ἐπὶ πολλὰ χρόνια ὑφίσταται ἡ λαϊκὴ ψυχὴ, πρόβαλε τὴν εὐημερίαν καί τὸ ὑψηλὸ βιοτικὸ ἐπίπεδο ὡς τὰ ὑψίστα ἐθνικὰ ἰδεώδη τοῦ Νεοέλληνα. Ἐνοχοποίησε δὲ ἐμμέσως πλὴν σαφῶς τὴν πολυτεχνία ὡς ἐμπόδιο στήν κοινωνικὴ πρόοδο τοῦ τόπου. Διέβαλε τοὺς πολύτεκνους ὡς ἄτομα μέ κτηνώδη, ἀντικοινωνικὴ συμπεριφορὰ. Ἀντιμετώπισε τὰ πολλὰ παιδιά ὡς ἀπειλή κατὰ τοῦ ἐθνικοῦ πλοῦτου. Ὡς ἐχθρικὴ εἰσβολή, πού ἔπρεπε νὰ ἀπο-

κρουσθεί. Τά μαιευτήρια, νόμιμα ή παράνομα, αναδείχθηκαν τελικώς σέ πεδία μάχης, όπου ο «έχθρος» κατατροπώθηκε...

Άλλά καί στό προσωπικό επίπεδο, ή τεχνητά διογκωμένη δίψα γιά πολυπραγμοσύνη καί κοινωνική προβολή τών γονέων ξεθώριασε μέσα τους τή φυσική ροπή πρὸς τήν οἰκογένεια καί μάρανε τήν αγάπη πρὸς τά παιδιά. Οἱ ἄνθρωποι καταξιώνονται σήμερα κοινωνικά ὄχι ὡς γονεῖς, ἀλλ' ὡς ἐπαγγελματίες καί δραστήριοι πολίτες. Ἡ κοινωνική προσφορά ἔχει περισσότερη αἴγλη ἀπὸ τήν πατρική καί μητρική κένωση. Ἔτσι, τό μητρικό φίλτρο καί ἡ πατρική εὐθύνη, πού κάποτε πότιζαν μέχρι τίς ἐσχατιές τῆς τήν προσωπικότητα τών γονέων, ἐκτοπίστηκαν κάπου στά περιθώρια τών ἐνδιαφερόντων τους. Κηρύσσεται σήμερα, ἀκόμα καί ἀπὸ Χριστιανούς, στενά συνδεδεμένους μέ τήν Ἐκκλησία, ἡ σοφιστεία ὅτι ἡ γέννηση ἑνός ἐπὶ πλέον παιδιοῦ σέ μιὰ οἰκογένεια ἀδικεῖ τά παιδιά, πού ἔχουν ἤδη γεννηθεῖ, γιατί μειώνει τό κομμάτι τῆς γονικῆς φροντίδας, πού ἀναλογεῖ στό καθένα. Οἱ γονεῖς καί μάλιστα οἱ μητέρες, εἶναι ἀπρόθυμες νά περιορίσουν τήν ἐξωοικογενειακή δραστηριότητά τους γιά νά ἀφιερωθοῦν περισσότερο στά παιδιά τους. Γιά τά προσωπικά αὐτά διλήματα ἀναζητήθηκε, συχνά, διέξοδος στά χειρουργεῖα τών μαιευτηρίων, όπου οἱ ἄθῳες, ἀνυπεράσπιστες ὑπάρξεις, οἱ «σφετεριστές» τῆς γονικῆς αγάπης ἐξαφανίστηκαν μέ ἀδιαφανεῖς καί συνοπτικές διαδικασίες.

Οἱ παράνομες ἀμβλώσεις ἦταν τό κοινό μυστικό, πού στήν ἀρχή κυκλοφοροῦσε ψιθυριστά στά χεῖλη τοῦ λαοῦ. Ἀργότερα καταγράφοταν ὡς κοινωνικό φαινόμενο, ὡς πρακτική ἀποδεκτή ἀπὸ τήν κοινωνία, πού ἔπρεπε νά νομιμοποιηθεῖ. Ἡ πίεση

κορυφώθηκε στή δεκαετία τοῦ 70. Οἱ πολιτικοί, στήν πλειονότητά τους διαπρύσιοι κήρυκες τών «νέων ἰδεῶν» καί ἀδίστακτοι ψηφοθηρες, ψήφισαν τελικά στή Βουλή τή νομιμοποίηση τών ἀμβλώσεων. Βέβαια ὑπῆρξαν τιμητικές ἐξαίρεσεις πολιτικῶν, πού ἀντέδρασαν, πλήν ὅμως χωρίς ἀποτελέσματα. Οἱ κομματικοί σχηματισμοί, στούς ὁποίους ἀνῆκαν, πέρασαν τή γραμμή τους. Οἱ διαφωνίες τών ὁποιων Βουλευτῶν καταγράφηκαν ὡς τό ἀλατοπίπερο τῆς δημοκρατικῆς ὑφῆς τών διαδικασιῶν. Τό χειρότερο, ἀξιοποιήθηκαν ἀπὸ τά κόμματα ὡς πόλοι ἑλξεως τών ψηφοφόρων ἐκείνων, πού ἀγανακτισμένοι ἀπὸ τή στάση τών κομμάτων, ἀναζητοῦσαν πρόσωπα νά τοὺς ἐμπιστευθοῦν τήν ψήφο τους. Ἡ εἰρωνεία εἶναι ὅτι μέ τόν τρόπο αὐτό οἱ ψῆφοι τῆς ὁργῆς ἐπέστρεφαν καί στήριζαν τά ἴδια κόμματα. Ἔτσι φτάσαμε σήμερα νά ἐξολοθρευοῦμε ὡς ἀνεπιθύμητο μέ τίς ἀμβλώσεις, νόμιμα πιά, κάθε χρόνο τόν πληθυσμό δύο πόλεων σάν τό Βόλο, ἐνῶ παράλληλα καταφεύγουμε στήν εἰσαγωγή ἀλλοδαπῶν, γιά νά ἀντιμετωπίσουμε τίς συνέπειες τοῦ δημογραφικοῦ μας προβλήματος.

Ἡ ποιμαίνουσα Ἐκκλησία ἀντὶ νά κομπορρημονεῖ ὅτι ἐκπροσωπεῖ τό 97% τοῦ λαοῦ, καλύτερα θά ἦταν νά σκύψει πάνω στήν πραγματικότητα μέ συντριβή. Γιατί, παρά τά πολλά παραδείγματα μεμονωμένων κληρικῶν, πού μέ φόβο Θεοῦ ἔπραξαν τό χρέος τους, δέν εἶναι ἄμοιρη εὐθυνῶν γιά τή δημογραφική συρρίκνωση τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Τό δημογραφικό δέν εἶναι πρόβλημα μόνο οἰκονομικό ἢ κοινωνικό. Δέν εἶναι καὶ ἀπλῶς ἐθνικό. Εἶναι πάνω ἀπὸ ὅλα πρόβλημα ὁμολογίας πίστεως καί ἠθικό. Δείχνει κατὰ πόσο ὁ Ὁρθόδοξος λαός μας σέβεται τήν ἱερότητα τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου, τοῦ

ΜΑΤΙΕΣ ΚΑΙ ΡΙΠΕΣ

«Κορυφαίο κόσμημα...»

Βρέ τί σου είναι αυτοί οι παπάδες! Πολιτικάντηδες μέ δίπλωμα. 'Αλλάζουν ύφος, μέσα σέ δευτερόλεπτα. Όταν βρεθεί μπροστά τους ό δεσπότης, σκίζονται νά τόν ξεσκονίσουν μή τυχόν καί απομείνει πάνω του ή παραμικρή σκόνη. Κι αν μάλιστα τύχει καί βρεθούν μπροστά στόν 'Αρχιεπίσκοπο, γίνονται λιῶμα. Τόν φλομώνουν στά κολακευτικά λιβανίσματα. Καί τόν χάνουν νά νοιώθει σάν θεοποιημένος βασιλιάς τής Βαβυλώνας. Μόλις, όμως, ό μιτροφόρος

πλάσματος, πού φέρει τή σφραγίδα τής εικόνας τοῦ Θεοῦ. Κατά πόσο τό θέλημα τοῦ Θεοῦ μετράει στή ζωή τῶν 'Ορθοδόξων Νεοελλήνων. Κατά πόσον τά ζευγάρια τοῦ 97% τῶν 'Ελλήνων ἔχουν ὡς πρότυπο τήν κατά Θεόν συζυγία, ὅπως προδιαγράφεται στήν 'Αγία Γραφή καί ὅπως τήν ὀριοθέτησαν οἱ Πατέρες.

Ὁ λαλίστατος 'Αρχιεπίσκοπος, ἡ 'Ιεραρχία τής 'Εκκλησίας μας καί οἱ 'Ιερεῖς μας, πού μέ τόση ζέση μάζεψαν τό λαό καί τόν ὀδήγησαν στίς λαοσυνάξεις γιά τίς αστυνομικές ταυτότητες, εἶθε νά μή τόν ἀφήσουν νά φύγει (αν δέν τόν ἔχουν ἤδη ἀφήσει), ἀπληροφόρητος. Εἶναι, ἐπιτέλους, χρέος τῶν ποιμένων νά δείξουν κάποτε στούς 'Ελληνες ἔμπρακτα τί ἐπιπτώσεις πρέπει νά ἔχει στή ζωή τους τό «γεννηθῇτω τό θέλημά Σου», χωρίς τίς ὁποῖες ὁ προσδιορισμός «Χριστιανός 'Ορθόδοξος» εἶναι φενάκη. Νά μήν ἀφήσουν τό λαό ἀπληροφόρητο, ἔρμαιο στή συστηματική πλύση ἐγκεφάλου στήν ὁποία ἐδῶ καί δεκαετίες υποβάλλεται

προϊστάμενός τους ἀπομακρυνθεῖ, ἀλλάζουν τήν πλάκα. Καί ἀρχίζουν νά τόν περνούν φιλό γαζί. Τότε βρίσκουν ὅλα τά ψεγάδια του. Τά ἀραδιάζουν καί τά ὑπομνηματίζουν. Τότε ἀρχίζει ἡ ἡθική ἐκτίμηση καί ἀποτίμηση τοῦ προσώπου, πού αὐτοπροβάλλεται μέ ἔπαρση καί συμπεριφέρεται μέ ἀλαζονεία. Τότε ξετρυπώνουν τά μυστικά ντοκουμέντα τής ἀπαξίας του καί τά σχόλια, πού ἔχουν διατυπωθεῖ ἀπό τούς δημοσιογράφους ἢ ἀπό ἄλλα ἐπίσημα πρόσωπα.

Χτές τό ἀπόγευμα ἦρθε στήν 'Εκκλησία μας ὁ παπᾶς τής γειτονικῆς ἐνορίας. Εἶναι ἓνας νέος, ζωντανός καί ζωηρός ἄνθρωπος, πού δέν ἀφήνει νά τοῦ ξεφύγει καμμιά λεπτομέρεια τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐξελίξεων.

ἀπό τό ὑφέρπον, ἀντιχριστιανικό μένος τῶν ΜΜΕ. Ἀπό τούς ἀπατηλούς παραδείσους τῶν κομματικῶν ὑποσχέσεων. Ἀπό τήν γραφειοκρατική ψυχρότητα τής ἄθνης κρατικῆς μηχανῆς. Ἔστω, αὐτή τήν ὕστατη ὥρα, ἅς τοῦ ὑποδείξουν μέ τό παράδειγμα καί τό λόγο τους τί εἶναι ἡ 'Ορθόδοξη χριστιανική ζωή. Καί ἅς μεριμνήσουν νά τή διδάξουν καί στούς ἄλλοδαπούς, πού «κρίμασι οἷς Κύριος οἶδεν» ἤλθαν καί ζοῦν ἀνάμεσά μας. Καί ἅς λάβουμε ὅλοι μας ὑπ' ὄψη ὅτι «οὐκ ἔστι προσωποληψία παρά τῷ Θεῷ» (Ρωμ. β' 11). Οἱ ξένοι, πού ἔρχονται στή χώρα μας, μπορεῖ νά μήν εἶναι Χριστιανοί, μπορεῖ στά διαβατήριά τους ἢ στίς ταυτότητές τους νά μήν ἀναγράφεται τό «Χριστιανός 'Ορθόδοξος». Ἄν, ὅμως, δείξουν τό φυσικό σεβασμό πρὸς τό μυστήριο τῆς ζωῆς, πού κυοφορεῖται, ἴσως λάβουν αὐτοί τήν εὐλογία τοῦ Θεοῦ καί ριζώσουν καί κυριαρχήσουν σ' αὐτόν τόν τόπο.

Ε. Χ. Οἰκονομάκος

Τά παρακολουθεῖ ὅλα. Καί τά περνάει ὅλα ἀπό τό κόσκινο τῆς κριτικῆς του.

Μπαίνοντας χαίρετσε τόν παπα-Γιάννη καί ἀμέσως τόν ρώτησε:

-Δέν μοῦ λές, παπα-Γιάννη, ἕνας ἀφελῆς μπορεῖ νά εἶναι «κορυφαῖο κόσμημα»;

Ἦ παπα-Γιάννης ἔμεινε νά κυττάει σά χαζός. Δέν κατάλαβε τήν ἐρώτηση. Ξέροντας τά χούγια τοῦ φίλου του, κατάλαβε πώς κάποιον ἤθελε νά κουτσομπολέψει. Ἀλλά δέν πῆγε τό μυαλό του σέ συγκεκριμένο πρόσωπο.

Μόλις ξεπέρασε τόν αἰφνιδιασμό καί κυριάρχησε στό λογισμό του, ἐπιχείρησε νά κάνει χιούμορ.

-Ναί, ἀδερφέ, μπορεῖ ἕνας ἀφελῆς νά εἶναι κόσμημα, ἀρκεῖ νά εἶναι μέλος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Γιατί κορυφαῖο προνόμιο τῶν ὑποψηφίων γιά ἐκλογή σέ ἀρχιερατικούς θρόνους εἶναι ἡ ἀφέλεια.

Ὁ ξένος παπᾶς γέλασε τραγανιστά. Σά νά περίμενε αὐτή τήν ἀπάντηση, γιά νά συνεχίσει τήν πλοκή τοῦ αἰνίγματός του. Ἀλλά ὁ παπα-Γιάννης δέν τόν ἄφησε νά προχωρήσει. Συνέχισε αὐτός τήν ἐκδίπλωση τοῦ δικοῦ του ἐπιχειρήματος.

-Δέν ἔχεις διαβάσει στίς ἐφημερίδες πρὶν ἀπό καιρό τό χαρακτηρισμό τοῦ Πειραιῶς Καλλινίκου γιά τόν ἐκλεκτό του καί ἀγαπητό του, τό σημερινό Ἀρχιεπίσκοπο; Τότε εἶχε πεῖ ὁ Καλλνίκος: «Εἶναι καλός ὁ Χριστόδουλος, ἀλλά εἶναι ἀφελῆς. Δέν ἔχει προσέξει τό περιβάλλον του καί θά τόν ἐκθέσουν». Ἀφοῦ, λοιπόν, ὁ ἡγούμενος καί γέροντας τοῦ Χριστόδουλου δίνει πιστοποιητικό ἀφέλειας γιά τόν ὑποτακτικό του καί σημερινό προκαθήμενο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, πρέπει νά θεωρηθεῖ ἡ ἀφέλεια σάν τό σημαντικότερο προσόν γιά τήν ἐκλογή στά ὑπάτα ἐκκλησιαστικά ἀξιώματα.

-Προφήτης νά ἦσουν, παπα-Γιάννη, δέ

θά μιλοῦσες τόσο αὐθεντικά καί δέ θά ἔπιανες τό ταῦρο ἀπό τά κέρατα.

-Γιατί; Τί συνέβηκε;

-Νά, ὅταν πρὶν λίγο καιρό οἱ κόντρες στήν Ἱερά Σύνοδο πῆραν τήν πάνω βόλτα καί ὁ Πειραιῶς Καλλνίκος τά χόντρυνε μέ τόν Κοζάνης Ἀμβρόσιο, ἀκούστηκαν πολλά καί ὠραῖα. Βέβαια, δέν ἔφτασαν ὅλα αὐτά στά μικρόφωνα τῶν ραδιοφώνων καί δέν ἐμφανίστηκαν στίς ὁθόνες τῶν τηλεοράσεων. Ἄν ἐμφανίζονταν θά εἴχαμε ζωντανό σόου. Θά διασκέδαζαν οἱ τηλεθεατές, ὅπως διασκέδαζαν μέ τοὺς διαξιφισμούς τῶν δυό ἀντιπάλων, τοῦ Γιαννόπουλου καί τοῦ Κατριβάνου, πού μαλλιοτραβήχτηκαν μέσα στήν αἴθουσα τοῦ δικαστηρίου.

-Μή μέ γυροφέρνεις καί μή μέ βασανίζεις μέ αἰνιγματικές μισοπληροφορίες, ἔκανε ἀγανακτισμένος ὁ παπα-Γιάννης. Πές μου τί ἔγινε; Ποιός εἶπε, ὅτι οἱ ἀφελεῖς εἶναι κορυφαῖα κοσμήματα; Ὁ Κοζάνης Ἀμβρόσιος;

-Ἐλα παπα-Γιάννη, εἶναι δυνατό νά εἶπε κάτι τέτοιο ὁ Κοζάνης Ἀμβρόσιος; Ὁ Καλλνίκος τό εἶπε. Θέλησε νά ὑπερασπιστεῖ τίς θρησκευτικές ὁργανώσεις, πού τίς ἔστησε στό ἀπόσπασμα ὁ Ἀμβρόσιος. Καί προσπάθησε νά τίς ἀνεβάσει ὅσο μπορούσε πιο ψηλά. Καί, ἀνάμεσα στά ἄλλα, πρόσθεσε καί τοῦτο: «Μεγάλοι Ἀρχιερεῖς ἔχουν ἀναδειχθεῖ μέσα ἀπό αὐτές τίς ὁργανώσεις, κορυφαῖο κόσμημα τῶν ὁποίων εἶναι ὁ σημερινός Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Χριστόδουλος».

-Χμ... Θαυμάσια. Χθές τόν ἔλεγε ἀφελῆ καί σήμερα τόν ἀναδεικνύει «κορυφαῖο κόσμημα». Τί νά σοῦ πῶ, ἀγαπητέ μου. Εἶπα προηγουμένως, ὅτι ἡ ἀφέλεια θεωρεῖται προσόν γιά τήν προώθηση στοὺς ἐπισκοπικούς καί στοὺς ἀρχιεπισκοπικούς θρόνους. Καί αὐτό δέν εἶναι σχῆμα λόγου. Εἶναι μιά πραγματικότητα. Ἐπιδιώκουν οἱ ἐξουσιαστές τῆς ἐκκλησιαστικῆς ὑπευ-

Χρυσοστομικές επίσημάνσεις**Ἀνδρεία καὶ σπουδὴ
πού ταιριάζει
στοὺς ἐπισκόπους**

«Μαθόντες τοίνυν ἅπαντα κύριοί μου τιμιώτατοι καὶ εὐλαβέστατοι, τὴν προσήκουσαν ὑμῖν ἀνδρείαν καὶ σπουδὴν ἐπιδείξασθαι, ὥστε παρανομίαν τοσαύτην ἐπεισελθοῦσαν ταῖς Ἐκκλησίαις ἀναστεῖλαι»
(Ἱννοκεντίῳ ἐπισκόπῳ Ρώμης).

(Ἀφοῦ τὰ μάθατε ὅλα, κύριοί μου, τιμιώτατοι καὶ εὐλαβέστατοι, δεῖξετε τὴν ἀνδρεία καὶ τὴν ταχύτητα, πού ταιριάζει σέ σᾶς. Ἔτσι, πού νά κατορθώσετε νά ἐμποδίσετε τὴν παρανομία, πού εἰσχώρησε στίς Ἐκκλησίες).

θυνότητας νά ἀνασύρουν κάθε φορά ἀπὸ τὴν ἀφάνεια τοὺς ἀφελεῖς καὶ τοὺς ἀγράμματους, γιὰ νά τοὺς ἔχουν τοῦ χεριοῦ τους. Νά μὴν ἀντιδροῦν σέ κανένα σκάνδαλο. Καὶ νά ρίχνουν τὴν ψῆφο τους ἐκεῖ, πού τοὺς διατάσσει ὁ ἀνεξέλεγκτος μονάρχης, ὁ πρόεδρος τῶν Συνοδικῶν σωμάτων, ὁ ὁποῖος μονοπωλεῖ τὴν ἀρμοδιότητα νά μεθοδεύει τὴν ἐξυπηρέτηση τῶν φιλοδοξιῶν τῶν Συνοδικῶν Συνέδρων καὶ νά παίζει μέ τίς ὑποσχέσεις ἐπικάλυψης τῶν ἀνομιῶν τους. Ἀλλὰ ὁ χαρακτηρισμὸς τοῦ Καλλίνικου εἶναι ἀκόμα περισσότερο προωθημένος. Ἄν ὁ «ἀφελής» Ἀρχιεπίσκοπος εἶναι «κορυφαῖο κόσμημα», σκέφουν ποιοῦ εἶναι τὸ βάθος καὶ ἡ ποιότητα τῆς ἀφέλειας τῶν

Ἐκκλησιῶν δυναμικὴ κάνει ὁ ἱερός Χρυσόστομος πρὸς τὸν Ἱννοκέντιο πάπα Ρώμης ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς ἐπισκόπους τῆς Δύσεως. Ἀφοῦ τοὺς πληροφόρησε γιὰ τὰ ὅσα παράνομα καὶ ἀκραῖα συνέβηκαν μέ τὴ βίαιη ἐκθρόνισή του ἀπὸ τὴν Ἀρχιεπισκοπὴ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τοὺς ζητάει νά παρέμβουν ἐνεργὰ καὶ νά ἀνακόψουν τὴ συνέχιση τῆς παρανομίας.

Κάθε λέξη στὴν πατερικὴ αὐτὴ ἔκκληση ἔχει τὴν ξεχωριστὴ της σημασία καὶ πρέπει νά τῆς δώσουμε ἰδιαίτερη βαρύτητα.

1) Ὁ ἱερός πατὴρ μιλάει γιὰ «παρανομίαν τοσαύτην ἐπεισελθοῦσαν ταῖς Ἐκκλησίαις». Ἐπισημαίνει στοὺς συλλειτουργοὺς του τὸ ἐκκλησιαστικὸ χάος πού δημιούργησαν στὸν ἱερό περίβολο τῆς Ἐκκλησίας οἱ αὐθαίρετες καὶ παράνομες ἐνέργειες μηχανορράφων καὶ δολοπλόκων Ἐπισκόπων.

2) Στὴ συνέχεια φέρνει τοὺς ἐπισκόπους, πρὸς τοὺς ὁποίους ἀπευθύνεται, πρὸ τῶν εὐθυνῶν τους. Θὰ ἀποδεχθοῦν τίς παράνομες πράξεις, πού τόσο τάραξαν τὴν Ἐκκλη-

ἄλλων, πού δέν εἶναι κορυφαῖα κοσμήματα, ἀλλὰ προβάλλονται στίς προθήκες τῆς μετριότητας καὶ τῶν προϊόντων, πού κλιμακώνονται καὶ κάτω ἀπὸ τὴ μετριότητα.

-Κλάψτα, ἀδερφέ μου, εἶπε ὁ γείτονα παπᾶς καὶ ἔφυγε.

Καὶ ἐγὼ ἔμεινα νά κυττάω κατὰ τὴν πόρτα. Καὶ ὁ λογισμὸς μου ξέρετε ποῦ πῆγε; Ποῦ νά σᾶς τό πῶ! Σκέφτηκα πόσο χαζὸς εἶμαι, ὅταν σκίζομαι νά γυαλίσω τὰ μάρμαρα καὶ τὰ μανάλια καὶ νά στρώσω χαλιά, γιὰ νά πατήσουν οἱ «ἀφελεῖς», οἱ δεσποτάδες, πού ἔρχονται νά κάνουν κηδεῖες καὶ μνημόσυνα καὶ νά τσεπώσουν τό φουσκωμένο φάκελλο!!

Ὁ Νεωκόρος

σία ή θά κάνουν τό καθήκον τους, ώς συν-
υπεύθυνοι καί θά ανατρέφουν ἐκεῖνα, πού
κακῶς ἔγιναν;

3) Μήπως στήν πράξη φανοῦν δειλοί; Ἡ
μήπως παρ' ὅλο τό θάρρος τους δέν κινη-
θοῦν ἔγκαιρα, τήν κατάλληλη στιγμή, πρίν
τό κακό κυλήσει ἀνεξέλεγκτα σάν χιονοστι-
βάδα καί παρασύρει τά πάντα στήν πορεία
του;

Ὁ ἱερός πατέρας τούς καλεῖ νά δείξουν
τήν ἀνδρεία, πού ταιριάζει στό ἱερό λειτούρ-
γημά τους καί τή βιασύνη, γιά νά ἀποκατα-
σταθεῖ γρήγορα ἡ εὐταξία στήν Ἐκκλησία
τῆς Ἀνατολῆς. Νά ανατρέφουν τό κλίμα
τῆς αὐθαιρεσίας καί τῆς καταπάτησης τῶν
Κανόνων τῆς Ἐκκλησίας καί νά βγάλουν
τό σῶμα ἀπό τή βαθεῖα κρίση.

Ἡ ἀνδρεία δηλαδή καί ἡ σπουδή δέν
εἶναι κάτι ὑπέρτακτο γιά τόν Ἐπίσκοπο.
Εἶναι συνυφασμένα μέ τήν ἐπισκοπική του
ιδιότητητα. Καί ὅχι μόνο κατά τήν ἐνάσκη-
ση τοῦ καθήκοντός του μέσα στά στενά ὅρια
τῆς δικῆς του Ἐπισκοπῆς. Ἀλλά καί στήν
ἀντιμετώπιση τῶν προβλημάτων, πού ἀνα-
τρέπουν τήν πνευματική ἰσορροπία σ' ὅποι-
αδήποτε περιοχὴ τῆς οἰκουμενικῆς Ἐκκλη-
σίας. Οἱ Ἐπίσκοποι εἶναι συνυπεύθυνοι. Σέ
περίπτωση ἐκτροπῆς καί ἀντικανονικότη-
τας, («*τοσαύτης παρανομίας*») ἡ γρήγορη,
δυναμική, θαρραλέα καί ἀποτελεσματική
παρουσία καί ἀντίδρασή τους πρὸς τούς
ἰσχυροὺς ἐκκλησιαστικοὺς ἄνδρες, πού εἶναι
ὑπαίτιοι τοῦ προβλήματος, εἶναι μονόδρο-
μος.

Ὁ λόγος τοῦ Χρυσοστόμου σίγουρα θά
δρᾷ σάν ἓνας νυγμός συνειδήσεως σέ πάρα
πολλοὺς σημερινούς Ἐπισκόπους γιά τή
στάση τους ἐδῶ καί 26 ὁλόκληρα χρόνια
στό ἐκκλησιαστικό ζήτημα. Ἐπανειλημ-
μένα καί ἐπίσημα τούς καταγγέλθηκαν ἐκ

μέρους τῶν 12 καί μετέπειτα τῶν 3 Μητρο-
πολιτῶν οἱ σοβαρές κανονικές παρεκτρο-
πές, πού εἶχαν σχέση μέ τήν ἔκπτωση τῶν
12, ἀλλά καί μέ τίς παράνομες μεθοδεύσεις
γιά τήν μὴ ἀποκατάστασή τους, πού τόσο
τάραξαν τήν ἐλλαδική Ἐκκλησία. Ἐκεῖνοι
ὅμως δέν ἔδειξαν τήν ἀνδρεία καί τή σπου-
δή, πού ταιριάζει στό ἀξίωμά τους. Δέν ἔκα-
ναν τήν παραμικρὴ κίνηση γιά νά ἀναστεί-
λουν τήν «*τοσαύτην παρανομίαν*». Καί ἡ
εὐθύνη τους εἶναι τρομακτική.

Εἶναι ἐξακριβωμένο ἱστορικά, καί ὁ ἱερός
Χρυσόστομος τό βεβαιώνει. Οἱ ἐκκλησια-
στικές κρίσεις δέν καταλαγιάζουν μέ κανένα
ἄλλο τρόπο παρά μόνο μέ τήν ἀποκατάστα-
ση τῆς κανονικῆς τάξεως. Αὐτό δέν ἔγινε
κατά τή σοβαρὴ κρίση τῆς ἐποχῆς μας. Καί
τήν εὐθύνη τή φέρουν ἀκέραια οἱ σημερινοί
Ἐπίσκοποι τῆς ἐλλαδικῆς Ἐκκλησίας. Δέν
ἐπέδειξαν ἀνδρεία. Τελευταῶνθηκαν στή
δειλεία. Στούς φόβους τους καί στήν ὀλιγω-
ρία τους. Καί φορτώθηκαν τήν ἐνοχὴ τῶν
πρωτεργατῶν τῆς μεγάλης ἀνωμαλίας.

Ἀρχιμ. Εἰρηναῖος Μπουσδέκης

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

Δεκαπενθήμερο Δελτίο

Ἐκκλησιαστικῆς ἐνημέρωσης.

Ἰδιοκτήτης:

ὁ Μητροπολίτης

Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος

ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ.

Διεύθυνσι: 19011 Αὐλῶν Ἀττικῆς.

Τυπογραφεῖο Κωνσταντίνου Σανιδᾶ,

Ἰωαννίνων 6 Μοσχάτο.

ΨΙΘΥΡΟΙ

Εΐδηση και άπορία.

Στις 26 Αυγούστου δημοσιεύθηκε στην έφημερίδα «Η Βραδυνή» ή παρακάτω εΐδηση: «*Οδηγήθηκαν χθές θράδν στην Εΐσαγγελία Χανίων μέ άκρα μυστικότητα 12 άτομα πού συνελήφθηκαν στη Σούγια Χανίων μέ ναρκωτικές ούσίες. Άνάμεσά τους καί ή 29χρονη Κασσιανή Μαρίνου του Άναστασίου, εΐσηγήτρια στο Σ.τ.Ε. πού εΐναι κόρη άνώτατου δικαστικού λειτουργού.*

Έκεΐνοι, πού διάβασαν την εΐδηση, διατύπωσαν μιά άπορία: Άραγε, αυτός ό άνώτατος δικαστικός λειτουργός, ό κ. Άναστάσιος Μαρίνος, ό πατέρας της Κασσιανής, εΐναι ό έξ άπορρήτων νομικός Σύμβουλος του Μακαριωτάτου κ. Χριστοδούλου;

Σχόλιο δίχως «σχόλιο».

Έερετε ποιός κλήθηκε νά μιλήσει γιά τόν Μοναχισμό στο συνέδριο, πού πραγματοποιήθηκε τόν περασμένο μήνα στά Μετέωρα; Ό καθηγητής Βλάσης Φειδās. Αυτός θεωρήθηκε ως ό πιο κατάλληλος, γιά νά παρουσιάσει τό ιδεώδες του Μοναχισμού, τίς πνευματικές του παραμέτρους, την παρθενία, την άκτημοσύνη καί την ύπακοή καί νά διαγράψει τίς δυνατότητες διεύρυνσης των όριζόντων, πού προσφέρουν οι μοναστικές πολιτείες στη σκοτεινή άτμόσφαιρα του συγχρόνου κόσμου.

Οί συνάδελφοι του Βλάση Φειδā, στο Πανεπιστήμιο των Άθηνων, έκαναν τά σχόλια τους. Γιατί ξέρουν πολλά. Έμεις άποφεύγουμε νά σχολιάσουμε τό πρόσωπο του Φειδā. Σχολιάζουμε μόνο την πρωτοβουλία των όργανων του Μοναστικού Συνεδρίου, πού διάλεξαν τό Φειδā γιά δάσκαλο των μοναχών. Η έπιλογή αυτή εΐναι τεκμήριο, πού άποδεικνύει ίσαμε, πού φτάνει ή πνευματική ευαισθησία τους.

Δημοσιογραφία, πού χαντακώνει.

Ό Άρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος φοβάται τους δημοσιογράφους, πού τόν επικρίνουν. Καί καθημερινά διαμαρτύρεται καί έξαπολύει κεραυνούς έναντίον τους. Άλλά αυτοί, όσο καί αν φαίνονται στα μάτια του έχθρικοί, δέν τόν θλάπτουν. Πρώτα-πρώτα, γιατί εμφανίζονται στην κοινή γνώμη τό άληθινό πορτραΐτο του. Μέ τά προτερήματά του καί μέ τά ύστερήματά του. Καί, κατά δεύτερο λόγο, γιατί, έπισημαίνοντας τίς αδυναμίες του χαρακτήρα του καί τίς λαθεμένες κινήσεις του, τόν βοηθούν νά συνειδοποιήσει τά μειονεκτήματα καί τά άτοπήματα της άρχιερατικής παρέμβασής του στον κοινωνικό τίθο καί νά βελτιώσει την προσφορά του.

Έκεΐνος ό δημοσιογραφικός κάλαμος, πού τόν θλάπτει καίρια καί τόν μειώνει στα μάτια καί στίς συνειδήσεις των μελών της Έκκλησίας, εΐναι ό κάλαμος του κόλακα, πού κινείται καί σκαρώνει τά δημοσιεύματά του μέσα στους χώρους της Άρχιεπισκοπής. Αυτός, θέλοντας νά υπερυψώσει τόν προϊστάμενό του καί νά τόν στολίσει μέ τά φτιαχτά στολίδια της κολακείας, κυριολεκτικά τόν χαντακώνει. Γιατί, αν μή τι άλλο, μέ την χαμηλή καί γελοία έπιχειρηματολογία του, άποδεικνύει, πώς δέν έχει τίποτα σοβαρότερο καί άξιολογότερο νά εμφανίσει ως έμπνευση καί ως έργο του προκαθημένου. Ύστερα από δυό όλόκληρα χρόνια άσκησης των άρχιεπισκοπικών καθηκόντων, δέν υπάρχει άλλο θέμα γιά δημοσιογραφική άξιοποίηση, παρά μόνο ό φόβος μήπως ό Πατριάρχης Βαρθολομαΐος τιμηθεί περισσότερο στην Άθήνα, από ό,τι ό Χριστόδουλος καί μήπως οι κοινότητες παρεμβάσεις του κ. Χριστοδούλου δέν περάσουν ως προμετωπίδες των σχεδιασμών στο μέγαρο Μαξίμου.

Αυτός ό δημοσιογράφος, μέ τίς κολακείες του καί μέ τή φτηνή διαλεκτική του, ευτελίζει την προσωπικότητα του Άρχιεπισκόπου καί την έντάσει στη μικραγορά της κακόγουστης διαφήμισης.